

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10Cpr/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114230297
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4114230297.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v právnej veci žalobcu: S. B., bytom T. XXXX/X, B., v konaní zastúpený advokátom: Mgr. Peter Mesároš, so sídlom, Bottova 34, Nitra, proti žalovanému: Peter Havran - PEHA, so sídlom, Svätoplukova 2056/1/B, Zlaté Moravce, IČO: 33 398 062, v konaní zastúpený advokátom: Mgr. Jana Hoksová, so sídlom, J. Kalinčiaka 13, Volkovce, o náhradu mzdy, takto

rozhodol:

- I. Opravuje sa rozsudok Okresného súdu Nitra z 17.2.2016 č.k. 10 Cpr/4/2014-111 v časti označenia č.k. tak, že nesprávne 10Cpr/4/20144-111 sa vypúšťa a vkladá sa správne 10 Cpr/4/2014-111.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 716,68 eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 1.10.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2393 eur spolu s úrokmi z omeškania 5,15% ročne z 73 eur od 1.7.2014 do zaplatenia a 5,05% ročne z 2320 eur od 1.10.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti toho rozsudku.
- IV. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieťa.
- V. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,93 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou a jej doplnením požadoval, aby súd rozhodol, že okamžité skončenie jeho pracovného pomeru k žalovanému založeného pracovnou zmluvou z 31.8.2013 žalovaným z 18.8.2014 je neplatné a že žalovaný je povinný zaplatiť mu náhrady mzdy vo výške priemerného zárobku za obdobie dvoch mesiacov spolu s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 1.10.2014 do zaplatenia a cestovné náhrady vo výške 3577 eur po započítaní už zaplatených záloh a 323 eur spolu s úrokmi z omeškania 5,25 % ročne z 517 eur od 1.5.2014 do zaplatenia, 5,15 % ročne z 740 eur od 1.7.2014 do zaplatenia a 5,05 % ročne z 2320 eur od 1.10.2014 do zaplatenia.

2. Okresný súd Nitra rozhodol o predmete sporu medzitýmnym rozsudkom z 17.2.2016 č.k. 10 Cpr/4/2014-111 tak, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné s tým, že o ďalších nárokoch a náhrade trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.4.2016. V písomnom vyhotovení rozsudku súd chybné uviedol spisovú značku 10 Cpr/4/20144, namiesto 10Cpr/4/2014.

3. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zjavné nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

5. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

6. Pretože pri vyhotovení rozsudku došlo k chybe v písaní v spisovej značke, súd túto chybu opravil.

7. Právni zástupcovia žalobcu a žalovaného sa na pojednávaní 27.6.2017 dohodli, že žalobca má od žalovaného nárok na zaplatenie náhrady mzdy 716,68 eur, ktorá predstavuje priemerný zárobok žalovaného za dva mesiace.

8. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní 24.5.2017 uznal, že žalovaný žalobcovi nevyplatil cestovné náhrady vo výške 2443 eur, ale voči nároku sa bránil zodpovednosťou žalobcu za škodu, ktorú mu spôsobil, jeho povinnosťou vrátiť mu peňažné prostriedky vo výške 625 eur, titulom preplatku na nákladoch z pracovných ciest a vo výške 180 eur, titulom poplatku za kartu vodiča. Žalobca sa v časti prevyšujúcej 2443 eur t.j. 1134 eur ($3577-2443=1134$) nároku titulom cestovných náhrad následne vzdal. Právny zástupca žalobcu uznal škodu vo výške 50 eur a voči ostatnej namietal, s tým, že so žalobcom neboli prerokované škodové zápisy, jedna faktúra bola vystavená spoločnosťou po jej zániku, pričom predmetom jej podnikania nebola oprava vozidiel, škodu mala nahradiť leasingová spoločnosť a že žalobca zodpovedá len za škodu do výšky 4 násobku jeho priemerného zárobku, pretože nebolo preukázané, že vozidlo mu bolo zverené. K obrane žalovaného v časti vydania preplatku na prijatých zálohách na náklady uznal iba sumy potvrdené žalobcom. Obranu žalovaného v časti zaplatenia poplatku za kartu vodiča neuznal, hoci uviedol, že ho v žalobe zohľadnil. Právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že vozidlo nebolo havarijne poistené, že predpokladá, že škoda bola so žalobcom prejednaná a že žalobca zodpovedá za celú škodu, pretože mu vozidlo bolo zverené, hoci poisťovňa plnila iba do výšky 4 násobku mzdy žalobcu, pričom potvrdila, že žalovaný bol v omeškani s vyplácaním cestovných náhrad.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predložených stranami sporu, a to výpisom z obchodného registra žalovaného, pracovnou zmluvou, výzvou z 2.9.2014, okamžitým skončením, výzvou na zaplatenie, doručenkou, vyúčtovaním mzdy a mzdových náhrad, faktúrami, škodovými zápsmi, špecifikáciou jász, výpisom z obchodného registra spoločnosti Pioneer Slovakia s.r.o., oznámeniami o poistných plneniach, vyúčtovaniami nákladov z pracovných ciest vyhotovených žalobcom, vyúčtovaniami mzdy a mzdových náhrad vyhotovených žalovaným, výdavkovými dokladmi, odkladmi o vkladoch, likvidačnými spismi č. 95599601377 a 9559331012 z nich osvedčením o evidencii, písomným oznámením o vzniku škody, uplatnením nároku, dodatkom k pracovnej zmluve, kalkuláciou opravy a na základe toho dospel k tomuto skutkovému a právnomu záveru:

10. Žalobca ako zamestnanec a žalovaný ako zamestnávateľ boli v pracovnom pomere založeným písomnou zmluvou z 31.8.2013 v znení jej dodatku z 31.12.2013. Žalobca vykonával prácu vodiča MKD s platom vo výške 337,70 eur mesačne a na základe dodatku z 31.12.2013 vo výške 420 eur mesačne. Žalovaný uvedený pracovný pomer okamžite ukončil listom z 18.8.2014, ktorý bol doručený žalobcovi 22.8.2014 z viacerých dôvodov: opakované a viacnásobné poškodenie zverného vozidla z nebanlivosti, strata/ odcudzenie zverného majetku, odmietnutie vykonať prácu z príkazu nadriadeného a nenastúpenie do práce na príkaz nadriadeného. Žalobca sa proti okamžitému skončeniu bránil s tým, že je neplatné, ale netrval na tom, aby ho žalovaný ďalej zamestnával. Okresný súd Nitra rozsudkom z 17.2.2016 č.k. 10 Cpr/4/2014-111 rozhodol, že okamžité skončenie pracovného pomeru je neplatné, pretože bolo neurčité a dôvody nepreukázané, resp. nedostatočné. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 14.4.2016. Žalovaný nezaplatil žalobcovi náhradu mzdy vo výške jeho priemerného zárobku za dva mesiace a cestovné náhrady, na ktoré mu poskytoval zálohy, ktorých výška bola v konaní sporná, a preto ho žalobca vyzval na ich zaplatenie vo výške 3900 eur listom z 2.9.2014 do 5 dní od jeho doručenia. Žalovanému bola výzva doručená 20.9.2014. V konaní nebolo záverom medzi stranami sporné, že žalobca má nárok na náhradu mzdy v celkovej výške 716,68 eur a že mu neboli vyplatené cestovné náhrady v celkovej výške 2443 eur. Žalovaný sa však nároku na zaplatenie cestovných náhrad bránil nárokom na náhradu škody, ktorá vznikla konaním žalobcu na vozidle s EČV: ZM XXX BN za rozbité pravé zrkadlá, z ktorej škody 349 eur na základe faktúry z

29.10.2013 č. 213020634 vystavenej Trucks Servis Trnava s.r.o. mu uhradila Kooperatíva poisťovňa a.s. 309 eur, čo žalovaný preukázal hlásením o poistnej udalosti z 18.11.2013 o škode vzniknutej 18.10.2013 v Kooperatíva poisťovňa a.s. zaevidovanej pod č. 9559331012, ktorá škoda však bola podľa jeho právnej zástupkyne vysporiadaná. Žalovaný sa ďalej bránil nárokom na náhradu škody za poškodené pneumatiky. Nárokom na náhradu škody za znovu rozbité pravé zrkadlá, pravé schody, pravý blatník, pravý spojler, z ktorej škody vo výške 2344 eur, z ktorej škody mu poisťovňa uhradila 1305 eur. Nárokom na náhradu škody za poškodenú ľavú stranu vozidla schodíky, spojler, ozdobné puklice, z ktorej škody vo výške 1399 eur mu poisťovňa uhradila 527 eur. Nárokom na náhradu škody na vozidle MAN s EČV: ZM XXX BR za poškodené pravé schody, spojler, lak, poškodený plech nad prevodovku za 100 eur a stratené 2 ks zábrany za 100 eur. Žalovaný v konaní predložil štyri škodové zápisy na celkovú výšku škody 2861 eur, z ktorých ani jeden nie je podpísaný žalobcom. Žalovaný nepreukázal, že uvedenú škodu so žalobcom prerokoval. Žalobca v konaní uznal nárok žalovaného na náhradu škody za stratené zábrany dosky a v priebehu konania sa strany sporu dohodli na výške škody 50 eur. Žalobca v konaní neuznal svoju zodpovednosť za škodu požadovanú na vozidle s EČV: ZM XXX BN vo výške 250 eur za poškodené pneumatiky, za škodu na prestoji vozidla EČV: ZM XXX BR vo výške 600 eur, za poškodenie plechu nad prevodovku vozidla EČV: XXX BR za 100 eur. Žalobca v konaní uznal, že poškodil vozidlo žalovaného s EČV: ZM XXX BN v rozsahu ako vyplýva z faktúr č. 201400114 z 20.5.2014 a 201400122 z 27.5.2014, ktoré žalovaný predložil ku škodovému zápisu z 31.7.2014, pričom však namietal pravosť faktúr a svoju povinnosť škodu nahraďiť. Škodový zápis ohľadne tejto škody z 31.7.2014 sa týka poškodenia rôznych častiach vozidla s EČV: XXX BN. Faktúra č. 201400114 z 20.5.2014 na 2344 eur bez DPH bola vystavená za opravu schodíkov Magnum L, panela schodíkov, rohu kabíny s mriežkou P, zrkadla komplet. veľké P, zrkadla komplet. malé P, lakovačských prác, demontáže + montáže, pričom 1305 eur vyplatila žalovanému Kooperatíva poisťovňa a.s., s ktorou mal žalobca uzavretú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu na majetku a to na základe hlásenia poistnej udalosti č. 9559960177 z 14.5.2014 o škode, ktorá vznikla 16.4.2014. Žalobca písomne oznámil v poisťovni vznik škody a uplatnil si nárok na náhradu škody 11.7.2014 s tým, že škoda sa týkala poškodenia pravého zrkadla, veľkého, malého, pravých schodíkov, pravého predného cela, zadného spojlera za schodíkmi, dverí s tvrdením, že žalovaný si voči nemu uplatnil škodu 2344 eur, ktorý nárok považoval za oprávnený. V likvidačnom spise sa nachádza iba kalkuláciu opravy na 444,30 eur bez DPH. Faktúru č. 201400122 z 27.5.2014 na 1399 eur bez DPH bola vystavená za opravu schodíkov Magnum L, panela schodíkov, lakovačských prác, demontáž + montáž, pričom 527 eur z uvedenej škody vyplatila žalovanému Kooperatíva poisťovňa a.s. a to na základe hlásenia o poistnej udalosti č. 9559960134 z 14.5.2014 o škode, ktorá vznikla 14.4.2014. K uvedenej škode nebol od poisťovne žiadaný likvidačný spis. Vlastníkom vozidla bola leasingová spoločnosť VFS Financial Services Slovakia s.r.o. a žalovaný bol držiteľom vozidla. Obe faktúry boli vystavila spoločnosť Pioneer Slovakia s.r.o., ktorej predmetom podnikania nebola oprava vozidiel, pričom táto spoločnosť bola 21.5.2014 vymazaná z obchodného registra v dôsledku zlúčenia z právnym nástupcom spoločnosťou ICHTIA s.r.o.. Žalovaný sa bránil aj nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia na preplatkoch na vyúčtovaniach z pracovných ciest vo výške 625 eur a to z pracovnej cesty 1,2/2014 vo výške 154 eur, z pracovnej cesty 3,4/2014 vo výške 156 eur a z pracovnej cesty 5,6,7/2014 vo výške 315 eur. Žalobca v konaní uznal, že mu žalovaný v rozhodnom období vyplatil zálohy v celkovej výške 1550 eur, pričom k nákladom sa nevedel vyjadriť, tieto podľa vyúčtovaní presahujú potvrdené prijaté zálohy. Žalovaný sa napokon bránil sa aj nárokom na vydanie 180 eur (pôvodne 200 eur) za zaplatený poplatok za kvalifikačnú kartu vodiča, ktoré výdavky nepreukázal. Žalovaný pred začatím konania vyplatil žalobcovi 323 eur a tým mal jeho nároky titulom pracovného pomeru za vysporiadané.

11. Podľa 79 odsek 4 písmeno b) zákona č. 311/2011 Z.z. Zákonník práce (ďalej len "Zákonník práce"), ak zamestnávateľ skončil pracovný pomer neplatne a zamestnanec netrvá na tom, aby ho zamestnávateľ ďalej zamestnával, platí, ak sa so zamestnávateľom nedohodne písomne inak, že sa jeho pracovný pomer skončil dohodou, ak bol pracovný pomer neplatne skončený okamžite alebo v skúšobnej dobe, dňom, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

12. Podľa § 79 odsek 5 Zákonníka práce, v prípadoch ustanovených v odseku 4 písm. b) zamestnanec má nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

13. Podľa § 129 odsek 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

14. Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 odsek 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 1.februára 2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako zamestnancom a žalovaným ako zamestnávateľom existoval pracovnoprávny vzťah, ktorý bol okamžite skončený zo strany žalovaného. Pretože však bolo právoplatne rozhodnuté, že toto okamžité skončenie je neplatné a pretože žalobca od žalovaného nepožadoval, aby ho ďalej zamestnával, platí, že sa tento pracovný pomer skončil podľa § 79 odsek 4 písmeno b) Zákonníka práce dohodou k 22.8.2014, pretože sa strany sporu nedohodli inak. Žalobca má podľa § 79 odsek 5 Zákonníka práce nárok na náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku podľa § 134 za výpovednú dobu dvoch mesiacov, ktorej výška 716,68 eur nebola medzi stranami sporu sporná a preto súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku 716,68 eur. Pretože sa žalovaný dostal so zaplatením mzdy do omeškania, priznal súd žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania odo dňa uvedeného v žalobe, kedy už bol žalovaný so zaplatením celej dlžnej mzdy splatnej podľa § 129 odsek 1 Zákonníka práce v omeškani do zaplatenia vo výške 5,05 % ročne, pretože základná sadzba ECB bola v prvý deň omeškania 0,05 % a žalobcovi patrí úrok o 5 bodov vyšší.

17. Podľa § 118 odsek 2 Zákonníka práce, mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy.

18. Podľa § 36a zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, náhrady poskytované podľa tohto zákona sú splatné v lehote podľa § 36 ods. 8. Ak má zamestnávateľ z dôvodu neprítomnosti zamestnanca na pracovisku zamestnávateľa znemožnené v lehote splatnosti poskytnúť náhrady v cudzej mene, poskytne ich v lehote splatnosti v eurách.

19. Podľa § 36 odsek 8 uvedeného zákona, zamestnávateľ je povinný do desiatich pracovných dní odo dňa predloženia písomných dokladov vykonať vyúčtovanie pracovnej cesty alebo inej skutočnosti zakladajúcej nárok na náhrady podľa tohto zákona a uspokojiť nároky zamestnanca, ak nie je v kolektívnej zmluve, alebo v písomnej dohode so zamestnancom dohodnutá, alebo vo vnútornom predpise zamestnávateľa určená dlhšia doba, najdlhšie však do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom boli predložené písomné doklady.

20. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi počas trvania jeho pracovného pomeru vznikol aj nárok na vyplatenie cestovných náhrad podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Pretože v priebehu konania žalovaný uznal tento nárok žalobcu vo výške 2443 eur a žalobca sa požadovaného nároku v prevyšujúcej časti t.j. 1134 eur vzdal, súd ho považoval vo výške 2443 eur za nesporný.

21. Podľa § 179 odsek 1 Zákonníka práce, zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s

ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

22. Podľa § 182 odsek 1 Zákonníka práce, ak zamestnanec prevzal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zodpovednosť za zverené hotovosti, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty určené na obeh alebo obrat, ktoré je povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok. V dohodách sa môže so zamestnancami súčasne dohodnúť, že ak budú pracovať na pracovisku s viacerými zamestnancami, ktorí uzatvorili dohodu o hmotnej zodpovednosti, zodpovedajú s nimi za schodok spoločne (spoločná hmotná zodpovednosť).

23. Podľa § 182 odsek 2 Zákonník práce, dohoda o hmotnej zodpovednosti sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná.

24. Podľa § 186 odsek 1 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za škodu, je povinný nahradiť zamestnávateľovi skutočnú škodu, a to v peniazoch, ak škodu neodstráni uvedením do predchádzajúceho stavu a ak túto škodu zamestnávateľ od zamestnanca požaduje.

25. Podľa § 186 odsek 2 veta prvá Zákonníka práce, náhrada škody spôsobená z nebanlivosti, ktorú zamestnávateľ požaduje od zamestnanca, nesmie u jednotlivého zamestnanca presiahnuť sumu rovnajúcu sa štvornásobku jeho priemerného mesačného zárobku pred porušením povinnosti, ktorým spôsobil škodu.

26. Podľa § 186 odsek 3 Zákonníka práce, ak bola škoda spôsobená úmyselne, môže zamestnávateľ okrem skutočnej škody požadovať aj náhradu ušlého zisku, ak by jej neuhradenie odporovalo dobrým mravom.

27. Podľa § 189 odsek 1 Zákonníka práce, zamestnanec, ktorý zodpovedá za schodok alebo za stratu predmetov, je povinný nahradiť schodok alebo stratu v plnej sume.

28. Podľa § 191 odsek 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ môže požadovať od zamestnanca náhradu škody, za ktorú mu zamestnanec zodpovedá. Požadovanú náhradu škody určí zamestnávateľ.

29. Podľa § 191 odsek 2 Zákonníka práce, zamestnávateľ prerokuje požadovanú náhradu škody so zamestnancom a oznámi mu ju najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď sa zistilo, že škoda vznikla a že za ňu zamestnanec zodpovedá.

30. Podľa § 191 odsek 3 Zákonníka práce, ak zamestnanec uzná záväzok nahradiť škodu v určenej sume a ak s ním zamestnávateľ dohodne spôsob náhrady, je zamestnávateľ povinný uzatvoriť dohodu písomne, inak je dohoda neplatná. Osobitná písomná dohoda nie je potrebná, ak škoda bola už uhradená.

31. Podľa § 191 odsek 4 Zákonníka práce, požadovanú náhradu škody a obsah dohody o spôsobe jej úhrady s výnimkou náhrady škody nepresahujúcej 50 eur je zamestnávateľ povinný vopred prerokovať so zástupcami zamestnancov.

32. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca vykonával pre žalovaného prácu vodiča a jeho pracovnou náplňou bolo vedenie nákladného motorového vozidla. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca počas plnenia týchto pracovných úloh stratil dve zábrany žalovaného, čím mu spôsobil škodu 50 eur a ani to, že viackrát poškodil nákladné motorové vozidlo, ktoré viedol a ktorého držiteľom bol žalovaný, ktorému poisťovňa, v ktorej mal žalobca uzavretú poisťnú zmluvu o poistení zodpovednosti za škodu vyplatila časť spôsobenej škody. Z vykonaného dokazovania však nebolo preukázané, že by žalobca zodpovedal za uvedenú škodu v plnej výške, pretože žalovaný nepreukázal, že by mu bolo vozidlo zverené, pretože nepredložil písomnú dohodu podľa § 182 odsek 1 Zákonníka práce a nepreukázal, že škodu spôsobil úmyselným konaním, pričom uvedená obrana prevyšuje minimálne v prípade škody zo 14.4.2014 štvornásobok priemernej mesačnej mzdy žalovaného. V oboch prípadoch však nebolo preukázané, že by žalovaný uvedenú škodu so žalobcom prerokoval a už vôbec nie v lehote podľa § 192 odsek 1 Zákonníka práce a so zástupcami zamestnancov podľa § 192 odsek 4 Zákonníka práce. Uvedenej povinnosti nezbavuje žalovaného ani skutočnosť, že poisťné plnenie mu bolo vyplatené

na základe poisťnej zmluvy uzavretej medzi poisťovňou a žalobcom. Sporná však bola aj výška škody, pretože žalobca namietal obe faktúry predložené žalovaným. Súd mal rovnako ako žalovaný pochybnosti o pravdivosti oboch faktúr pretože ich vystavila spoločnosť, ktorej predmetom podnikania nebola oprava vozidiel, v čase vystavenia faktúry č. 201400122 táto spoločnosť už podnikala pod iným obchodným menom bolo na faktúre uvedené a z likvidačného spisu č. 9559960177 nie je zrejmé spôsobom bola škoda zlikvidovaná a či vôbec bola faktúra č. 201400114 z 20.5.2014 na 2344 eur bez DPH poisťovni predložená. Hoci z oboch faktúr je zrejmé, že nimi boli vyúčtované opravy inej časti vozidla (pravej a ľavej) a teda nešlo o duplicitnú opravu a hoci omylom nebol vyžiadaný likvidačný spis č. 9559960122 súd ma za to, že žalovanému sa nepodarilo preukázať nesporné dôvodnosť jeho obrany v časti tohto nároku. Žalobca spôsobilie ostatných škôd žalovanému neuznal, pričom žalovaný nepreukázal, že prišlo k ich vzniku, protiprávnemu konaniu žalobcu, príčinnej súvislosti medzi konaním a vznikom škody a ani zavineniu žalobcu, pretože zamestnanec zodpovedná zamestnávateľovi iba za škodu spôsobenú úmyselným alebo nebanlivostným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti. Spôsobenie škody bolo okrem toho aj jedným z dôvodov k okamžitému skončeniu pracovného pomeru, ktoré dôvody súd právoplatne neuznal za dôvodné. Žalovaný okrem toho rovnako nepreukázal, že tieto škody prerokoval so žalobcom v lehote podľa § 192 odsek 1 Zákonníka práce a to ani so zástupcami zamestnancov podľa § 192 odsek 4 Zákonníka práce. Z uvedených dôvodov uzнал súd za dôvodnú iba obranu žalovaného, čo do výške 50 eur proti jeho nespornému nároku na zaplatenie cestovných náhrad vo výške 2443 eur.

33. Podľa § 452 odsek 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

34. Podľa § 452 odsek 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

35. Žalovaný sa bránil voči nároku žalobcu aj nárokom na vydanie preplatkov na zálohách vyplatených žalobcovi na náklady počas pracovných ciest a ich reálnej spotreby, ktoré si žalobca bezdôvodne ponechal s poukazom na predložené vyúčtovania v celkovej výške 625 eur a to z pracovnej cesty 1,2/2014 vo výške 154 eur, z pracovnej cesty 3,4/2014 vo výške 156 eur a z pracovnej cesty 5,6,7/2014 vo výške 315 eur. Žalobca však v konaní neuznal, že by predložené vyúčtovania v časti nákladov vypisoval on, pričom ním ani nie sú podpísané, čím žalovaný neunesol dôkazné bremeno na preukázanie výšky vzniknutých nákladov. Žalobca v konaní v časti prijatých záloh potvrdil iba prijatie sumy v celkovej výške 1550 eur, z vyúčtovania pracovnej cesty 3,4/2014 vo výške 1050 eur a z vyúčtovania 5,6,7/2014 vo výške 500 eur, podľa vyúčtovania pracovnej cesty 1,2/2014 nebola poskytnutá žiadna záloha, ale žalovaný evidoval preplatok z minulej cesty 500 eur. Náklady v súvislosti s uvedenými pracovnými cestami však boli oveľa vyššie a to pracovnej cesty 1,2/2014 vo výške 991,50 eur, pracovnej cesty 3,4/2014 vo výške 894,05 eur a 5,6,7/2014 vo výške 1131,38 eur, pričom žalobca v konaní tvrdil, že tieto náklady platil aj zo záloh poskytnutých žalovaným na cestovné náhrady. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena na preukázanie vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalobcu bezdôvodným si ponechaním peňažných prostriedkov 625 eur nemal za preukázanú obranu žalovaného proti nespornému nároku žalobcu vo výške 2443 eur.

36. Žalovaný sa okrem toho proti nároku žalobcu bránil aj nárokom na vydanie peňažných prostriedkov do výšky poplatku za kvalifikačnú kartu vodiča v hodnote 180 eur, pôvodne 200 eur, s odôvodnením, že právny dôvod na zaplatenie toho poplatku odpadol, pretože pracovný pomer žalobcu k nemu skončil, ale napriek tomu žalobca kartu ďalej používa. Súd však nemal rovnako za preukázanú dôvodnosť tejto obrany, pretože žalovaný nepreukázal v akej výške poplatky za vydanie kvalifikačnej karty vodiča, ktoré pozostávajú z kolkov a poplatkov za absolvovanie kurzu, ktorého výšku zákon č. 280/2006 Z. z. o povinnej základnej kvalifikácii a pravidelnom výcviku niektorých vodičov nestanovuje reálne zaplatil. Uvedená karta je osobným dokladom žalobcu ako vodiča a teda sám žalobca bol povinný kurz tejto kvalifikácie absolvovať a v prípade ak ho pre neho zabezpečil žalovaný spolu s vydaním osvedčenia a karty išlo o ich vzájomnú dohodu, pričom žalovaný nepreukázal podmienky uzavretia tejto dohody a teda ani nárok na vrátenie týchto poplatkov v prípade skončenia pracovného pomeru.

37. Z uvedených dôvodov súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 2393 eur (2443-50=2393) do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a pretože žalovaný sa rovnako dostal so zaplatením cestovných náhrad do omeškania, čo sám potvrdil, priznal súd žalobcovi aj právo na

zaplatenie úrokov z omeškania 5,15 % ročne z 73 eur ($517+740=1257$ a $1257-1134-50=73$) od 1.7.2014 do zaplataenia a 5,05 % ročne z 2320 eur od 1.10.2014 do zaplataenia, pretože medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný bol so zaplataením dlžných cestovných náhrad podľa § 36a zákona č. 283/2002 Z.z. už v deň uvedený v žalobe v omeškani, pričom základná sadzba ECB bola v prvé dni omeškania 0,15 %, resp. 0,05 % a žalobcovi patrí úrok o 5 bodov vyšší a vo zvyšnej časti žalobu zmietol.

38. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP, tak, že ju pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu a neúspechu. V časti prvého výroku a druhého výroku z troch bol úspešný žalobca a preto mu patrí náhrada v rozsahu 66,66 % ($33,33+33,33=66,66$). V časti tretieho výroku patrí náhrada trov konania žalobcovi v rozsahu 11,27 %, pretože bol úspešný v rozsahu 66,90 % (2393 eur z 3577 eur) a žalovaný bol úspešný v rozsahu 33,10 % (1184 eur z 3577 eur) t.j. $66,90-33,10=33,80$, pričom 33,80 % z 33,33 % je 11,27 %. Žalobcovi patrí náhrada trov konania v rozsahu 77,93 % ($33,33+33,33+11,27=77,93$).

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 357 CSP)

Proti výroku II. až V. tohto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.